

ğa kadar yükseldi. 1192 Tarain meydan savaşından sonra melik unvanı ile nâibliğe tayin edildi. Hindistan'da ilk sahip olduğu iktâ* Kuhram ve Samana'dır. 1192-1203 yılları arasında ise Meerut, Ecmir, Delhi, Kol, Thankir, Gvalyör (Gwalior), Bedâün, Kannevc ve Nehrevâle'yi iktâları arasına kattı. Bu sırada İhtiyârüddin Muhammed Halac da Benâres, Bihâr, Bengal ve Batı Asam'ı Melik Aybeg adına fethetti.

Muizzî meliklerinin dört büyük şahsiyetinden biri olan Melik Aybeg, Sultan Muizzüddin'in ölümü üzerine "Kutbüddin" unvanıyla 25 Haziran 1206'da Lahor'da tahta çıktı. Gurlu hükümdarı Gıyâseddin Mahmud bu fiilî durumu tasdik ederek Kutbüddin'e sultan unvanını verdi ve saltanat âlâmeti olarak çetr* gönderdi. Onun zamanında sultanlığın sınırları Pencap'tan Bihâr'a, Keşmir'den Orta Hint yaylasına kadar genişlediği gibi ülkenin başşehri olan Delhi de bir kültür merkezi haline geldi. Tahtta bulunduğu sırada en tehlikeli rakipleri, aynı zamanda akrabaları olan Muizzî emîrleri Tâceddin Yıldız ve Nâsırüddin Kabâce idi. Mevcut durumu ilk olarak Tâceddin'in ihlâl etmesi üzerine Kutbüddin Aybeg süratle Lahor üzerine yürüyerek onu mağlûp etti ve Gazne'ye girdi. Ancak Tâceddin daha sonra Gazne'yi tekrar ele geçirdi (1208-1209). Kutbüddin Aybeg bundan bir müddet sonra da 4 Kasım 1210'da, çok hoşlandığı cevân oyununu sırasında attan düşerek öldü ve Lahor'da toprağa verildi.

Aybeg sarsılmaz bir iradeye sahip güçlü bir kumandan, ordu ve halk tarafından çok sevilen bir devlet adamıydı. Çok güzel Kur'an okuduğu için "Kur'ân-hân" adıyla meşhur olmuştu. İslâmiyet'in Hindistan'da yayılması için büyük gayret sarfetmişti. Şair ve yazarları himaye eden Aybeg imar faaliyetlerine de önem vermiş, başta eşsiz bir mimari âbide olan Kutup Mînâr'ın birinci katı ve Mescid-i Cuma olmak üzere çok sayıda cami ve

dinî müessese yaptırmıştır. Fahreddin Mübârek Şah ve Hasan-ı Nizâmî eserlerini onun zamanında yazmışlardır. Her iki eser de ilk Delhi Türk Sultanlığı'nın kültür durumuna ait örnekleri teşkil etmektedir. Aybeg adına basılmış olan bazı bakır sikkeler Delhi Müzesi'nde, gümüş sikkeler de Lahor'daki Central Museum'da bulunmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Minhâc-ı Sirâc el-Cüzcânî, *Tabakât-ı Nâsırî* (nşr. Abdülhay Habîbî), Kâbil 1328 hş./1949, I, 413-418; Abdülkâdir el-Bedâünî, *Müntehabü't-tevârîh* (nşr. ve trc. G. S. A. Ranking v.dğr.), Delhi 1986, I, 77-79; M. A. Ahmad, *Political History and Institutions of the Early Turkish Empire of Delhi (1206-1290 A.D.)*, Lahore 1949, s. 123-151; Bosworth, *İslâm Devletleri Tarihi*, s. 231-235; H. N. Wright, *The Coinage and Metrology of Sültâns of Dehli*, New Delhi 1974, s. 14-15; J. Agrawal, *Researches in Indian Epigraphy and Numismatics*, Delhi 1986, s. 126-127; K. A. Nizami, "The Early Turkish Sultans of Delhi", *CHIn*, V, 191-206; M. Fuad Köprülü, "Aybeg", *İA*, II, 58-60; H. C. Fanshawe, "Dehli", *İA*, III, 509-511; P. Jackson, "Kutb al-Din Aybak", *EI*² (İng.), V, 546.

ENVER KONUKÇU

AYBETÜ'İ-HAKÂYIK

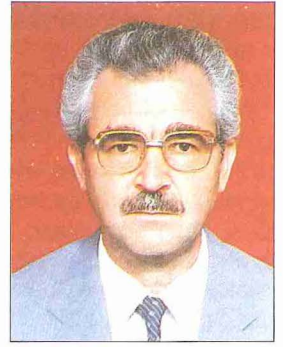
(bk. ATEBETÜ'İ-HAKÂYIK).

AYDEMİR, Abdullah

(1938-1991)

Tefsir alanında çalışmış bilim adamı.

28 Ekim 1938'de Eğridir'in Tepeli köyünde doğdu. İlkokulu burada bitirdi. İsparta İmam Hatip Okulu'nun (1958) ve İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü'nün (1963) ilk mezunlarındandır. Temmuz 1963'ten Ocak 1966'ya kadar Konya İmam Hatip Okulu'nda meslek dersleri öğretmenliği yaptı. Daha sonra Konya Yüksek İslâm Enstitüsü'nde M. Tayyib Okîç'in yanında tefsir asistanı olarak çalışmaya başladı ve 1968'de yeterlilik tezini bitirip öğretim üyesi oldu. Askerlik görevini yaptıktan sonra Ekim 1970-Haziran 1975 tarihleri arasında Erzurum Yüksek İslâm Enstitüsü'nde tefsir öğretim üyeliği yaptı. 1974 yılında Atatürk Üniversitesi İslâmî İlimler Fakültesi'nde *Tefsirde İsrâiliyyât* adlı teziyle doktorasını tamamladı. Haziran 1975'te İzmir Yüksek İslâm Enstitüsü tefsir öğretim üyeliğine nakledildi. Bu enstitünün Dokuz Eylül Üniversitesi içinde İlahiyat Fakültesi'ne dönüştürülmesinden sonra da ölümüne kadar bu görevini sürdürdü. 1982'de yar-

Abdullah
Aydemir

dımcı doçent, 1986'da doçent oldu. Çalışkanlığı ve öğrencilerini yetiştirmedeki samimi gayretleri yanında ilmî araştırmaları ile de dikkati çeken Aydemir, geçirdiği bir kalp krizi sonunda 27 Şubat 1991'de İzmir'de vefat etti.

Eserleri. 1. *Tefsirde İsrâiliyyât* (Ankara 1979, 1981, 1985). Eserde yaratılışa, geçmiş milletlere, peygamberlere, âhirete ve diğer çeşitli konulara dair arayerlerdeki İsrâiliyyat taranarak bir araya getirilmiş, bu tür haberlerin tefsirlere alınmasının mâzur görülemeyeceği, tefsirin mutlaka sahih rivayetlerin ışığında yapılması gerektiği üzerinde durulmuştur. 2. *Büyük Türk Bilgini Şeyhulislâm Ebussuud Efendi ve Tefsirdeki Metodu* (Ankara, ts.). 3. *Hız. Peygamber ve Sahâbenin Dilinden Kur'ân-ı Kerîm'in Faziletleri* (İzmir 1981, 1991). 4. *Namazlarda Peygamberimizin Okuduğu Sureler ve Faziletleri* (İzmir 1982). 5. *Ebussuud Efendi* (Ankara 1989).

Diyanet Dergisi, *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *Nesil ve İslâm Medeniyeti* gibi süreli yayınlarda otuza yakın makalesi neşredilen, ayrıca *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*'ne on üç madde yazmış olan Aydemir'in "Peygamberler Hakkındaki Asılsız Rivayetler" ve "Mensuh Âyetler" adlarını taşıyan yayımlanmamış çalışmaları bulunmaktadır.

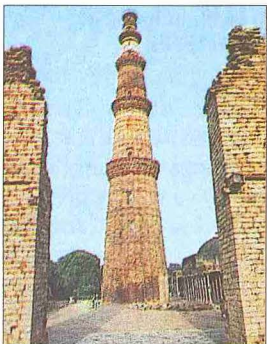
MUSTAFA ÇETİN

AYDERÜS

(العيدروس)

Yemen, Hindistan, Endonezya ve Mısır'da önemli dinî faaliyetlerde bulunan Hadramut asıllı bir aile.

"Şiddetle yakalama ve kuvvetle bastırma" mânasına gelen ayderüs, arslana verilen isimlerden biridir. Bu özellik dikkate alınarak mânevî mertebesi yüksek olan bazı velîlere de "Ayderüs" denilmiştir.

Kutbüddin
Aybeg
tarafından
yapılmış
olan
Kutup
Mînâr -
Delhi /
Hindistan